

Andrzej Filipowicz
20-850 Lublin
ul. Radzyńska 10/70
e-mail:
anddrzej.filipowicz@gmail.com

Lublin, 25 lipca 2017 roku

Sygnatura akt III K 589/17

Sąd Rejonowy Świdnik – Wschód w Lublinie z siedzibą w Świdniku
III Wydział Karny
ul. Ks. Wyszyńskiego 18
21- 040 Świdnik

Odpowiedź na akt oskarżenia

Wnoszę o umorzenie postępowania zawartego w prywatnym akcie oskarżenia o sygnaturze akt III K 589/17 **ponieważ przestępstwo nie zaistniało (art. 17 par. 1 ust. 1-3) zaś oskarżenia jako dodatkowo** naruszającego u podstaw art. 54 Konstytucji RP, art. 10 i 11 Karty Praw Podstawowych UE oraz art. 3 pkt 8. Konwencji w Aarhus.

W przypadku niepodzielenia stanowiska strony **oskarżonej** co do zachodzenia przesłanek uzasadniających **umorzenie** – wnoszę o **uniewinnienie** z uwagi na jego bezzasadność w świetle art. 54 Konstytucji RP, art. 10 i 11 Karty Praw Podstawowych UE oraz art. 3 pkt 8. Konwencji w Aarhus.

Uzasadnienie

Oskarżony gdyby nawet dopuścił się wszystkich imputowanych zachowań oraz związanych z nimi intencji enuncjowanymi przez oskarżyciela, to nie podlegałyby one penalizacji gdyż nie wyczerpują przesłanek podstawianego przepisu - a nawet cywilistycznego naruszenia dóbr osobistych - i dlatego postępowanie winno być umorzone albo podlegać uniewinnieniu. Tym bardziej gdy znaczenie przypisywanych oskarżonemu zachowań jest subiektywną interpretacją fobii (wynikającej z obaw o zagrożone losy przedsięwzięć „biznesowych” obliczonych - w odróżnieniu od oskarżonego działającego dla dobra społecznego i pro publico bono - wyłącznie merkantylnie i na zysk oskarżyciela) niewiele ma wspólnego z autorskimi intencjami oskarżonego.

Nawet wedle wersji oskarżenia stanowiłoby to także swoisty kontratyp gdyż oskarżony pełni z wyborów powszechnych funkcję radnego Dzielnicy Czechów Południowy w Lublinie oraz rolę koordynatora nieformalnych grup obywatelskich o nazwach Lubelski Alarm Smogowy i Porozumienie Obrony Lublina, których odzwierciedleniem są między innymi publikacje na portalach społecznościowych w formie tekstowej i technologii audio-video, a zapisy sygnowane imiennie przez **oskarżonego stały się dowodami w akcie oskarżenia.**

Portale społecznościowe, które służą pozwanemu do informowania wyborców o podejmowanych z ich inicjatywy działaniach, a ogółu społeczeństwa o stanie środowiska naturalnego, zagrożeniach wynikających ze złej jakości powietrza, wpływie niektórych inwestycji, działań oraz zaniechań organów administracji samorządowej i rządowej jak i podmiotów prawa handlowego na pogarszanie jakości życia mieszkańców - nie generują żadnych przychodów z tytułu reklam, oglądalności, czy też jakiegokolwiek innej formy z ich korzystania.

Wszystkie działania **oskarżonego** prowadzone były i są na koszt własny i bez jakiegokolwiek rekompensaty za poświęcony czas i używane środki techniczne oraz bezpośrednie zaangażowanie. Wszystkie inicjatywy i działania podejmowane przez **oskarżonego** prowadzone były i są na prośby i wnioski mieszkańców dzielnicy i miasta, w których pełni on swoją funkcję społeczną.

Pełnione przez **oskarżonego** funkcje nie niosą jakichkolwiek korzyści – w tym materialnych, komercyjnych i politycznych, a wręcz przeciwnie – czego jednym z przykładów był wniosek o ściganie z urzędu, a następnie prywatny akt oskarżenia. **Oskarżyciel**, w imieniu którego sporządzony został przeciwko **oskarżonemu** prywatny akt oskarżenia jest podmiotem prawa handlowego nakierowanego na zysk i komercję, co jest naturalnym elementem życia publicznego – tak jak społeczna działalność **oskarżonego**.

Wszystkie działania podejmowane przez **oskarżonego** wynikały, wynikają i wynikać będą nie tylko z faktu, iż są realizacją woli wyborców ale również z roli ojca, męża i dziadka w społeczności, której warunki życia podlegają stałemu znacznemu pogorszeniu ze względu na zanieczyszczenie powietrza i niszczenie środowiska naturalnego. Realizując wolę wyborców **oskarżony** wszedł w drogę interesom **oskarżyciela**, co w efekcie spotkało się z kontreakcją w postaci wniosku o ściganie z urzędu, a następnie prywatnego aktu oskarżenia.

Znamiennym w dacie wniosku **oskarżyciela** o ściganie **oskarżonego** z urzędu, a następnie sporządzenia prywatnego aktu oskarżenia jest sytuacja, w której doszło do kolejnych interwencji **oskarżonego** w sprawie zasypania odpadami klina korytarza napowietrzającego Lublin, który leży w obszarze będącym w inwestycyjnym zainteresowaniu **oskarżyciela**.

W dwa miesiące po dacie przejęcia gruntów w obszarze Górek Czechowskich, na którą powołuje się **oskarżyciel** - miała miejsce po raz pierwszy interwencja **oskarżonego** w sprawie zasypywania odpadami, materiałami budowlanymi i obcymi masami ziemnymi - wtedy nie tylko korytarza napowietrzającego i przewietrzającego Lublin ale również i jednocześnie jednego z najbardziej atrakcyjnych biologicznie i przyrodniczo miejsc – **oskarżyciel** jako TBV Investment nie przyznawał się do posiadania na własność tego terenu.

Literalne zacytowanie umowy spółki działającej pod nazwą TBV Investment wynikało nie tylko z powyższego faktu, o którym **oskarżony** został poinformowany przez jednego z funkcjonariuszy publicznych, co przede wszystkim z przyczyn, które podnosi sam **oskarżyciel**, czyli ograniczonych możliwości szerszego dotarcia do najbardziej istotnych danych rejestrowych spółek prawa handlowego.

Wniosek **oskarżyciela** o ściganie z urzędu, a następnie prywatny akt oskarżenia miał miejsce w trakcie prowadzenia ankiety na terenie dzielnicy Czechów Południowy w Lublinie i w zakresie, który już dużo wcześniej został jednoznacznie określony w przeznaczeniu obszaru Górek Czechowskich tak poprzez zapisy Studium Uwarunkowań i Kierunków jak i Miejscowe Plany Zagospodarowania Przestrzennego – wyznaczające ten obszar jako tereny zielone z funkcją rekreacji. Trudno więc, by z jednej strony nie odnosić się do odpowiedzialności właściciela terenu za brak realizacji celu przeznaczenia obszaru, a z drugiej strony do pytania w ankietach o rzeczy, które były i są obowiązujące w świetle dokumentów planistycznych Gminy Lublin.

W ocenie **oskarżonego** nie bez znaczenia dla całej sprawy oraz wniosku **oskarżyciela** o ściganie z urzędu, a następnie sporządzenie prywatnego aktu oskarżenia miała i ma wpływ sytuacja, w której Lublin pod koniec stycznia 2017 roku uznany został za najbardziej zanieczyszczone i spowite smogiem miasto w UE. W kwestii wpływu urbanizacji, zabudowy i zasypywania klinów oraz korytarzy napowietrzających na stan zanieczyszczenia powietrza napisano i powiedziano już tyle, że byłoby nie na miejscu uwrażliwiać Wysoki Sąd na aspekty, które zapewne ze względu na charakter prowadzonej działalności gospodarczej są przez **oskarżyciela** marginalizowane.

Wszelkie parafrazy, analogie i opinie wygłoszone i wpisane przez **oskarżonego** na wskazanych przez **oskarżyciela** portalach społecznościowych były, są i pozostaną autorską interpretacją faktów i informacji, które pochodzą od mieszkańców, z szeroko rozumianej domeny publicznej, oficjalnych dokumentów i publikacji pozyskiwanych w trybie dostępu do informacji publicznej, udziału w konferencjach i szkoleniach oraz bezpośrednich kontaktach z instytucjami publicznymi, organizacjami pozarządowymi i innymi społecznymi.

Być może gdyby **oskarżyciel** jako jeden z głównych beneficjentów ewentualnych zmian w Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Miasta Lublin wziął udział w jednej z 6. publicznych dyskusji związanych z projektem w/w nowej lokalnej konstytucji, to stwierdziłby, że elektorat **oskarżonego** jest od niego zdecydowanie bardziej radykalny w ocenie działań i dokonań właścicieli Górek Czechowskich. Być może również wtedy usłyszałby o roli tego miejsca w ekosystemie miasta, którego jakość powietrza wpisana jest w najniższą klasę C, a koszty społeczne i ekonomiczne z samej tylko ekspozycji mieszkańców aglomeracji Lubelskiej na podwyższone parametry pyłów zawieszonych PM_{2,5} oznaczają średnio 300 przedwczesnych zgonów i 500 milionów Euro strat finansowych rocznie. To dzięki takim społecznym działaniom jakie podejmował i podejmuje **oskarżony** - jakość powietrza w Lublinie jest lepsza niż w miastach, w których pozwolono zasypać lub zabudować takie miejsca jak pozwolił zaczopować odpadami **oskarżyciel**.

Nie do końca zrozumiałe jest przez **oskarżonego** bezpodstawne oczekiwanie przez **oskarżyciela** publikacji przeprosin w komercyjnym tytule prasowym, który nie zamieszczał wskazanej w akcie oskarżenia publikacji, a jedynie znał jej treść, którą najprawdopodobniej poddał cenzurze prewencyjnej. Niezrozumiałe jest również wskazanie dwóch zupełnie innych podmiotów do wpłacenia nawiązki, z których ten drugi zdaje się być próbą odkupienia odpowiedzialności, do której z racji podejmowanych działań społecznych oskarżony nie ma powodów się poczuwać.

Najbardziej cennymi dowodami na obronę **oskarżonego** są te, które oskarżyciel dołączył do aktu oskarżenia, a pochodzące ze wskazanych publikacji, pośród których znajduje się wyciąg z umowy spółki działającej pod nazwą TBV Investment oraz ankieta tejże spółki na temat zagospodarowania obszaru Górek Czechowskich. **Oskarżony** był i jest nadal gotów przedstawić wiele innych dowodów, które są wynikiem działań **oskarżyciela** związanych z próbami wywarcia presji na społeczników. Z przyczyn podanych na wstępie oraz działalności gospodarczej prowadzonej przez **oskarżyciela** - mimo wszystko **oskarżony** wolałby uniknąć konieczności ich przedstawiania.

Z uwagi na fakt, że **oskarżony** nigdy wcześniej jak i obecnie nie miał jakichkolwiek kontaktów z **oskarżycielem** i w żadnym charakterze (nie licząc przebywania w tym samym czasie i miejscach publicznych), nie łączyły i nie łączą, nie dzieliły i nie dzielą jakiegokolwiek kontraktów, powiązania, koligacje, interesy, czy też konkurencja lub współpraca w jakiegokolwiek formie – sporządzony akt oskarżenia dotyczy tylko i wyłącznie sfery publicznej działalności **oskarżonego**, która w 100% jest pochodną wypełniania przez niego społecznej roli.

W ocenie **oskarżonego** nie można osądzać i karać członków społeczeństwa, którzy pracują na jego rzecz i reprezentują w obronie warunków bytowych oraz zdrowia i życia wszystkich mieszkańców. Ochronie takiej roli w społeczeństwie jaką oskarżony pełnił i pełni nadal, a mogłyby ją przerwać tylko wybory powszechne albo prawomocne skazanie - mają służyć zapisy art. 54 Konstytucji RP, art. 10 i 11 Karty Praw Podstawowych UE oraz art. 3 pkt 8. Konwencji w Aarhus, które u swoich podstaw próbuje naruszyć **oskarżyciel** w sporządzonym i dostarczonym Wysokiemu Sądowi prywatnym akcie oskarżenia.

Biorąc powyższe pod uwagę wnoszę jak na wstępie.

Z poważaniem,
Andrzej Filipowicz